

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej, právnej veci žalobcu **E.**, bytom T., zastúpeného **JUDr. Zuzanou Čížovou**, advokátkou so sídlom v *Bánovciach nad Bebravou, Jesenského 69*, proti žalovanému **Daňovému úradu Trenčín**, K dolnej stanici 22, Trenčín, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného - oznámenia č. 645/231/6070/11/Skv zo dňa 26. januára 2011, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 16. augusta 2011, č. k. 13S/21/2011-61, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 13S/21/2011-61 zo dňa 16. augusta 2011 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného – oznámenia č. 645/231/

6070/11/Skv zo dňa 26. januára 2011, ktorým žalovaný oznámil žalobcovi, že jeho námietka premlčania voči právu vybrať a vymáhať daňový nedoplatok č. 3465/2011 zo dňa 14. januára 2011, doručená Daňovému úradu Trenčín dňa 18. januára 2011 nebola vznesená dôvodne.

Krajský súd v Trenčíne svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ustanovenie § 58a ods. 1, § 69 ods. 1 a 2 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov účinného do 31. decembra 2011 (ďalej len „zákon o správe daní“) a dospel k záveru, že zákon o správe daní a poplatkov účinný od 01. septembra 2007 v ustanovení § 69 ods. 5 stanovil správcovi dane povinnosť posúdiť vznesenú námietku premlčania a rozhodnúť o nej rozhodnutím, ktoré musí obsahovať odôvodnenie, pričom proti rozhodnutiu sa daňový dlžník môže odvolať. Citovaný zákon v znení účinnom do 31. augusta 2007 nestanovil správcovi dane povinnosť rozhodnúť o vznesenej námietke premlčania rozhodnutím. Z uvedeného dôvodu postup žalovaného, ktorý písomne oznámil žalobcovi, že ním vznesená námietka premlčania z 14. januára 2010 nebola dôvodná, bol v súlade so zákonom.

Krajský súd dospel k záveru, že námietka premlčania nebola žalobcom vznesená dôvodne, pretože premlčacia lehota začala plynúť znovu po skončení kalendárneho roka, v ktorom bol žalobca upovedomený výzvou z 20. marca 2007 na zaplatenie dane v náhradnej lehote 15 dní, pričom z obsahu administratívneho spisu nevyplýva, že by žalobca proti tejto výzve podal námietku (§ 58a ods. 1 zákona o správe daní). Žalovaný do uplynutia 6-ročnej premlčacej lehoty vykonal úkon na vybratie daňového nedoplatku, ako aj úkon na jeho vymáhanie a v prípade daňového nedoplatku vyrubeneho platobným výmerom č. 645/2100/2527/02/Čer zo dňa 09. januára 2002 v spojení s rozhodnutím č. 645/2100/27269/02/Čer zo dňa 08. marca 2002 vykonal aj úkon na jeho zabezpečenie zriadením záložného práva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcu (rozhodnutie žalobcu č. 645/86522/9-04/Ukr zo dňa 17. júla 2004).

Z uvedených dôvodov Krajský súd v Trenčíne rozhodol tak, že žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP a neúspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, žiadajúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného Daňového úradu Trenčín označené ako oznámenie

č. 645/231/6070/11/Sky zo dňa 26. januára 2011 a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie, alternatívne žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zrušil a vrátil na ďalšie konanie. Súčasne sa domáhal náhrady trov celého konania.

Žalobca uviedol, že voči daňovému nedoplatku vyplývajúcejmu z exekučných titulov spolu vo výške 241.305,17 eura vzniesol námietku premlčania v zmysle § 69 zákona o správe daní, nakoľko uplynutím šiestich rokov po skončení roka, v ktorom bol upovedomený o posledných úkonoch vykonaných podľa § 69 zákona o správe daní, je v zmysle platnej legislatívy právo vybrať a vzmáhať daňový nedoplatok premlčané. Z uvedeného dôvodu žalobca žiadal, aby žalovaný na námietku premlčania prihliadol v celom rozsahu a o tejto rozhodol rozhodnutím.

Žalobca ďalej namietal, že úkonom vykonaným na vybratie daňového nedoplatku malo byť podľa žalovaného doručenie výzvy č. 645/230/20267/07/Sýk zo dňa 20. februára 2007 podľa § 58a zákona o správe daní. Žalobca túto výzvu zo dňa 20. marca 2007 nepovažuje za úkon na vybratie daňového nedoplatku v zmysle § 69 ods. 2 zákona o správe daní, pretože v tejto výzve absentuje upovedomenie daňového subjektu o následkoch nezaplatenia alebo neodvedenia dane. Keďže žalovaný nevykonal žiaden iný úkon na vybratie, zabezpečenie alebo vzmáhanie daňového nedoplatku, nemohlo v žiadnom prípade dôjsť tak ako uvádza žalovaný v oznámení zo dňa 26. januára 2011 k znovu začatia plynutia premlčacej lehoty podľa § 69 ods. 2 zákona o správe daní v znení účinnom do 31. augusta 2007.

Žalobca uviedol, že nesúhlasí s názorom krajského súdu, že výzvu, ktorá neobsahuje poučenie o následkoch nezaplatenia alebo neodvedenia dane, je potrebné považovať za úkon na vybratie, zabezpečenie alebo vymáhanie daňového nedoplatku, pretože táto výzva nie je v súlade so zákonom. Poukazoval na to, že vyslovením uvedeného právneho názoru dochádza k výraznému oslabeniu právnej istoty jednotlivca, nakoľko podľa uvedeného právneho názoru by akýkoľvek úkon vykonaný v rozpore so zákonom mal bez ohľadu na nedodržanie zákonných náležitostí právne následky. Prijatie takéhoto právneho názoru je podľa názoru žalobcu v rozpore s cieľom zákonnej úpravy, ktorým je poskytnutie ochrany fyzickým a právnickým osobám pred svojvoľným vydávaním rozhodnutí správcov dane. Žalobca preto považuje rozhodnutie krajského súdu za nespravodlivé aj z toho dôvodu, že k pochybeniu došlo zo strany štátneho orgánu – žalovaného (zrejme správne správneho orgánu) a správca dane nenesie žiadne následky za vadné úkony, resp. rozhodnutie a právne

následky takýchto rozhodnutí musí znášať žalobca bez ohľadu na ich vadnosť. Žalobca poukazoval na to, že vymáhanie a evidencia daňového nedoplatku týmto spôsobom je nielenže nezákonným vzhľadom na nesplnenie zákonných podmienok, ale tiež nebezpečným precedensom pre ďalšie konanie žalovaného ako správneho orgánu, ktorý rozhoduje o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb a krajský súd svojim rozhodnutím žalovanému umožňuje naďalej konať takýmto spôsobom prekračujúcim rámec zákona.

Žalobca v presvedčení, že výzva č. 545/230/20267/07/Sýk zo dňa 20. marca 2007 nebola úkonom vykonaným podľa § 58a zákona o správe daní, bola žalobcom námietka premlčania voči daňovému nedoplatku z titulu vyššie označených exekučných titulov vznesená dôvodne, keďže uplynutím šiestich rokov po skončení roka, v ktorom bol žalobca upovedomený o posledných úkonoch vykonaných podľa § 69 zákona o správe daní, právo vybrať a vymáhať daňový nedoplatok sa stalo premlčaným.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

Predmetom konania v danej veci bolo preskúmanie rozhodnutia žalovaného - oznámenia č. 645/231/6070/11/Skv zo dňa 26. novembra 2010, ktorým žalovaný oznámil žalobcovi, že jeho námietka premlčania voči právu vybrať a vymáhať daňový nedoplatok č. 3465/2011 zo dňa 14. januára 2011, doručená Daňovému úradu Trenčín dňa 18. januára 2011 nebola vznesená dôvodne.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 69 ods. 1 zákona o správe daní v znení účinnom do 31. augusta 2007 právo vybrať a vymáhať daňový nedoplatok je premlčané po šiestich rokoch po skončení roka, v ktorom nedoplatok vznikol.

Podľa § 69 ods. 2 zákona o správe daní v znení účinnom do 31. augusta 2007 ak je vykonaný úkon na vybratie, zabezpečenie alebo vymáhanie daňového nedoplatku, premlčacia lehota začína plynúť znovu po skončení kalendárneho roka, v ktorom bol daňový dlžník o tomto úkone upovedomený; daňový nedoplatok je však možno vybrať a vymáhať najneskôr do dvadsiatich rokov po skončení roka, v ktorom daňový nedoplatok vznikol.

Podľa § 69 ods. 3 zákona o správe daní v znení účinnom do 31. augusta 2007, na premlčanie práva správca dane prihliadne len vtedy, ak daňový dlžník vznesie námietku, a to len v rozsahu uplatňovanej námietky.

Podľa § 58a ods. 1 zákona o správe daní v znení účinnom do 31. augusta 2007, ak daňový subjekt nezaplatil daň alebo neodviedol vybratú daň alebo zrazenú daň v lehote podľa tohto zákona alebo osobitných zákonov, správca dane ho môže vyzvať, aby zaplatil alebo odviedol daň v náhradnej lehote. Táto lehota nesmie byť kratšia ako 15 dní. Správca dane je povinný v tejto výzve upovedomiť daňový subjekt o následkoch nezaplatenia alebo neodvedenia dane. Proti výzve možno podať námietku do 15 dní od jej doručenia. Podanie námietky nemá odkladný účinok.

Podľa § 58a ods. 2 zákona o správe daní v znení účinnom do 31. augusta 2007, doručenie výzvy sa považuje za úkon vykonaný na vyberanie dane (§ 69 ods. 2).

Podľa § 110g ods. 2 zákona o správe daní daňové konanie a daňové exekučné konanie, ktoré boli začaté a neboli ukončené do 31. augusta 2007, dokončia sa podľa zákona účinného k 31. augustu 2007, ak ďalej nie je ustanovené inak.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisového materiálu mal najvyšší súd za preukázané, že platobným výmerom č. 645/210/68363/00/Čer zo dňa 18. júla 2000, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24. júla 2000 vyrubil správca dane žalobcovi penále v sume 1.738.443,- Sk (57.705,73 eura). Rozhodnutím o čiastočnom zastavení daňového exekučného

konania č. 645/350/112140/04/Ukr zo dňa 21. októbra 2004 právoplatným 25. novembra 2004 správca dane rozhodol, že čiastočne zastavuje daňové exekučné konanie v sume 5.105.636,- Sk s tým, že daňové exekučné konanie sa ďalej vykoná vo výške 1.730.793,- Sk (57.451,80 eura).

Ďalej mal najvyšší súd za preukázané, že platobným výmerom č. 645/2100/25276/02/Čer zo dňa 09. januára 2002 v spojení s rozhodnutím o oprave č. 645/2100/27269/02/Čer zo dňa 08. marca 2002 právoplatným 15. februára 2002 správca dane vyrubil žalobcovi penále v sume 2.305.320,- Sk (76.522,60 eura).

Rozhodnutím č. 645/230/97420/03/Čer zo dňa 27. novembra 2003 právoplatným dňa 18. decembra 2003 správca dane vyrubil žalobcovi penále vo výške 3.225.707,- Sk (107.073,84 eura).

Rozhodnutím o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. 645/350/86522/04/Ur zo dňa 27. júla 2004 právoplatným 26. augusta 2004 bolo zriadené záložné právo k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcu na podklade platobného výmeru č. 645/2100/2527/02/Čer zo dňa 09. januára 2002 v spojení s opravným rozhodnutím č. 645/2100/27269/02/Čer zo dňa 08. februára 2002 a platobného výmeru č. 645/230/97420/03/Čer 27. novembra 2003.

Následne správca dane dňa 20. marca 2007 výzvou doručenou žalobcovi dňa 23. marca 2007, podľa § 58a zákona o správe daní vyzval žalobcu, aby v náhradnej lehote 15 dní zaplatil daňové nedoplatky vyrubené vyššie označenými platobnými výmermi.

Ďalej mal najvyšší súd za preukázané, že žalobca proti tejto výzve námietky v zmysle poučenia uvedeného v závere výzvy nepodal.

Pokiaľ ide o námietku premlčania, ktorú žalobca vzniesol písomne podaním zo dňa 14. januára 2011 doručeným správcovi dane 18. januára 2011 voči vyššie označenému daňovému nedoplatku spolu v sume 241.305,17 eura s poukazom na ustanovenie § 69 zákona o správe daní, najvyšší súd poukazuje na to, že s toto námietkou premlčania bol žalovaný povinný sa vysporiadať v zmysle ustanovenia § 69 zákona o správe daní v znení účinnom do 31. augusta 2007. To znamená, že správca dane správne o tejto námietke zaujatosti nevydal rozhodnutie, ale námietku premlčania „vybavil“ oznámením zo dňa 26. januára 2011.

Premlčanie sa definuje ako uplynutie času stanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo bývalo vykonané, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť uplatneniu práva námietkou premlčania. Hlavným, ba rozhodujúcim následkom premlčania je vznik práva na námietku premlčania pre povinný subjekt, ktorý ju môže ale nemusí uplatniť. Námietka premlčania práva je námietkou právnou a neuplatňuje sa ňou taká skutočnosť, ktorú je účastník povinný tvrdiť najneskôr do rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni. Zo žiadneho ustanovenia práva hmotného ani procesného nevyplýva, že by žalobca musel uplatniť námietku premlčania v určitom štádiu konania a z povahy námietky premlčania vymedzenej hmotným právom (§ 69 zákona o správe daní) vyplýva, že ju môže povinný subjekt uplatniť v ktoromkoľvek štádiu konania až do právoplatného skončenia veci.

Je nepochybné, že úlohou správcu dane je vyberanie dane. Neuhradená daň po termíne splatnosti je nedoplatkom dane, ktorý je správca dane povinný vymáhať, aby bol nedoplatok vybratý. Právo vybrať a vymáhať daňový nedoplatok je premlčané po šiestich rokoch po skončení roka, v ktorom daňový nedoplatok vznikol. Ustanovenie § 69 ods. 2 zákona o správe daní v znení účinnom do 31. augusta 2007, obsahuje aj úkon správcu dane, ktorým možno túto lehotu predĺžiť, pričom daňový nedoplatok možno vybrať a vymáhať najneskoršie do dvadsiatich rokov po skončení roka, v ktorom daňový nedoplatok vznikol. V zmysle citovaného ustanovenia § 58a ods. 2 zákona o správe daní v znení účinnom do 31. augusta 2007, úkonom na vybratie daňového nedoplatku je doručenie výzvy podľa § 58a, proti ktorej daňový dlžník nepodal námietku, alebo doručenie rozhodnutia, ktorým správca dane nevyhoví námietke daňového subjektu proti výzve.

Začiatok plynutia premlčacej lehoty na uplatnenie práva vybrať a vymáhať daňový nedoplatok je tak viazaný na nadobudnutie právoplatnosti výzvy v zmysle § 58a zákona o správe daní v znení účinnom do 31. augusta 2007 a na skončenie kalendárneho roka, v ktorom sa tak stalo. Zákonodarca nepodmienil začiatok plynutia premlčacej lehoty okamihom skončenia kalendárneho roka, v ktorom došlo k doručeniu výzvy daňovému dlžníkovi, ale v ktorom nadobudla výzva právoplatnosť. Proti výzve môže daňový dlžník v lehote 15 dní od jej doručenia podať námietky, podanie ktorých však nemá odkladný účinok. To znamená, že až keď príslušný orgán rozhodne o námietkach daňového dlžníka a výzva (prípadne) nadobudne právoplatnosť, začína po skončení kalendárneho roka,

v ktorom k tomu došlo, plynúť lehota 20 rokov, v rámci ktorej je daňový nedoplatok možné vybrať a vymáhať.

V danom prípade správca dane doručil žalobcovi výzvu podľa § 58a zákona o správe daní v znení účinnom do 31. augusta 2007 dňa 23. marca 2007, pričom námietky proti tejto výzve žalobca nepodal, hoci bol o možnosti ich podania riadne poučený, a výzva tak nadobudla právoplatnosť dňom jej doručenia žalobcovi.

Pokiaľ ide o námietku žalobcu, týkajúcu sa absencie upovedomenia daňového subjektu o následkoch nezaplatenia alebo neodvedenia dane v predmetnej výzve, ktoré upovedomenie je správca dane vo výzve povinný v zmysle § 58a zákona o správe daní v znení účinnom do 31. augusta 2007 uviesť, najvyšší súd zastáva názor, že skutočne ide o vadu, na ktorú by nesporne prihliadol odvolací správny orgán v rámci námietok podaných proti takejto výzve. Žalobca proti predmetnej výzve však námietky nepodal, v dôsledku čoho sa výzva stala právoplatnou.

V takom prípade, hoci rozhodnutie (v danej veci výzva) nespĺňa všetky zákonom predpísané formálne náležitosti, ak bolo vydané správnym orgánom, ktorý bol na jeho vydanie vecne aj funkčne príslušný a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, nie je možné na takúto vadu prihliadať, a to ani na ani námietku ani ex offo.

Nakoľko sám žalobca, ako je uvedené vyššie, proti predmetnej výzve námietky nepodal, nie je už v právomoci súdu na túto vadu výzvy v zmysle § 58a zákona o správe daní v znení účinnom do 31. augusta 2007 prihliadnuť v konaní, predmetom ktorého je preskúmanie oznámenia o nevyhovení námietky premlčania.

Pre úplnosť veci najvyšší súd poukazuje na to, že výzva v zmysle § 58a zákona o správe daní je rozhodnutím, ktorým správca dane vyzve daňového dlžníka (žalobcu) na úhradu daňového nedoplatku. Z uvedených dôvodov má takáto výzva charakter procesného rozhodnutia, ktoré predchádza daňovému exekučnému konaniu, ktorým sa vykonáva povinnosť uložená daňovému dlžníkovi právoplatnými platobnými výmermi ako exekučnými titulmi.

Bolo predovšetkým v kompetencii a v záujme žalobcu podať proti predmetnej výzve námietky v zákonom stanovenej lehote a v rámci týchto námietok namietat' aj absenciu upovedomenia daňového subjektu o následkoch nezaplatenia alebo neodvedenia dane. Žalobca ale v priebehu celého konania týkajúceho sa vyrubenia i vymáhania dane zostal nečinný, neuvedomujúc si zrejme, že nesplnením si svojich daňových povinností, ignorovaním platobných výmerov a výziev správcu dane môže dôjsť k exekúcii nehnuteľností vo jeho vlastníctve nachádzajúcich sa v katastrálnom území Trenčín, zapísaných na liste vlastníctva č. 7770, keďže na tieto nehnuteľnosti bolo už správcom dane zriadené záložné právo, a to rozhodnutím č. 645/350/86522/04/Ukr zo dňa 27. júla 2004 právoplatným 26. augusta 2004. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu totiž vyplýva, že žalobca začal reagovať na úkony správcu dane až po začatí daňového exekučného konania vo veci vymáhania daňového nedoplatku rozhodnutím č. 645/340/100307/10/Ukr zo dňa 22. novembra 2010, kedy už sú možnosti zákonnej obrany daňového dlžníka značne obmedzené.

Na tomto mieste najvyšší súd dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení včítane využitia možnosti podania opravných prostriedkov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru zhodnému s názorom krajského súdu ako aj žalovaného, že v danom prípade vzhľadom na právoplatnosť výzvy doručenej žalobcovi dňa 23. marca 2007 nie je právo správcu dane vybrať a vymáhať daňový nedoplatok v zmysle § 69 zákona o správe daní v znení účinnom do 31. augusta 2007 premlčané, a preto krajský súd žalobu správne zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci, a preto najvyššiemu súdu neostávalo iné ako

napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdiť.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a podľa § 250k ods. 1 OSP, nakoľko žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprislúcha a ani mu v odvolacom konaní trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

P o u č e n i e : P r o t i t o m u t o r o z s u d k u n i e j e p r í p u s t n ý o p r a v n ý p r o s t r i e d o k .

V Bratislave 19. júla 2012

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková